

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 23 maja 1877.

36.

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1877.

mocą której zatwierdza się umowę protokolarną z dnia 25 lutego 1876, co do częściowej zmiany i uzupełnienia układów zawartych ze spółką kolei południowej,

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

A r t y k u ł I.

Zatwierdza się niniejszym umowę protokolarną, pomiędzy c. k. ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu, za przystąpieniem Rządu królewsko-węgierskiego z jednej strony a c. k. uprzyw. Spółką kolei południowej z drugiej strony, w Wiedniu na dniu 25 lutego 1876 zawartą, tyczącą się częściowych zmian i uzupełnień w układach, pomiędzy c. k. Rządem a Spółką kolei południowej, mianowicie zaś w układzie z dnia 13 kwietnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 69), jakoteż w umowie co do sposobu zapłacenia reszty należytości za dawne kolejne żelazne lombardzko-weneckie, na tymże samym dniu zawartej, poczynić się mających a pozwoleniem na sprzedaż linij włoskich kolei południowej, spowodowanych.

Zatwierdza się takową pod tym warunkiem, że za chwilę, w §-fie 1-szym umowy, wzmiankowaną, uważany będzie dzień 1 lipca 1876, i z wyraźnym zastrzeżeniem, że zatwierdzenie to nie oznacza zrzeczenia się roszeceń do upłat na rachunek reszty ceny kupna za linie lombardzko-weneckie, do których nabyto prawa aż do końca 1875.

A r t y k u ł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, bez wpływu na zobowiązanie c. k. uprzyw. Spółki kolei południo-

wej, z umową wczesniej przyjęte, porucza się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Gödöllö, dnia 6 kwietnia 1877.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

Umowa protokolarna,

zawarta w Wiedniu dnia 25 lutego 1876, pomiędzy c. k. ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu, za przystąpieniem Rządu królewsko-węgierskiego, z jednej strony a c. k. uprzyw. Spółką kolei południowej z drugiej strony, tycząca się częściowych zmian i uzupełnień w układzie z dnia 13 kwietnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 69), pozwoleniem na sprzedaż linii włoskich kolei południowej, spowodowanych.

Gdy pomiędzy zjednoczoną Spółką kolei żelaznych austriackiej południowej, lombardzkiej i centralnej włoskiej z jednej strony a Rządem królewsko-węskim z drugiej strony, zawarty został w Bazylei na dniu 17 listopada 1875 układ a w Wiedniu na dniu 25 lutego 1876 układ dodatkowy, tyczący się odstąpienia drogą sprzedaży wszystkich kolei żelaznych na terytorium włoskiem, które do rzeczonej spółki dotychczas należały, z przynależtościami i gdy c. k. uprzyw. Spółka kolei południowej przedstawiła układy te cesarsko-królewskiemu Rządowi z prośbą o pozwolenie, w artykule 33 pierwszego układu wyraźnie zastrzeżone, przeto cesarsko królewski Rząd udziela to pozwolenie pod warunkami i zastrzeżeniami w niniejszej umowie protokolarnej, ustanowionemi a w przedmiocie częściowych zmian i uzupełnień w układzie pomiędzy c. k. Rządem a c. k. uprzyw. Spółką kolei południowej z dnia 13 kwietnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 69), jakotęż w umowie co do sposobu zapłacenia reszty należtości za dawne kolej żelazne lombardzko-weneckie, na tymże samym dniu zawartej, które z przyczyny odprzedania linii włoskich kolei południowej, są potrzebne, zawiera się, za przystąpieniem Rządu królewsko-węgierskiego, umowę następującą:

§. 1.

Począwszy od chwili, w której eksplotacyja linij, odstąpić się mających, przejdzie na Rząd królewsko-węski i nie będzie już prowadzona na rachunek zjednoczonej Spółki kolei żelaznych austriackiej południowej, lombardzkiej i centralnej włoskiej, a względnie c. k. uprzyw. Spółki kolei południowej, rzeczona Spółka przystaje na taką zmianę postanowień w artykule 10 układu z dnia 13 kwietnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 69) zawartych a tyczących się łącznego obliczania dochodu ryczałtowego z linij w obrębie monarchii austriacko-węgierskiej, położonych, że jako dochód ryczałtowy z jednej mili a względnie z jednego kilometra linij austriacko-węgierskich, uważana będzie ta kwota, która wypadnie na iloraz, gdy rzeczywisty ryczałtowy dochód roczny z wszystkich eksplotowanych linij austriacko-węgierskich, podzielony będzie arytmetycznie przez całkowitą ilość mil a względnie przez całkowitą ilość kilometrów tychże linij.

Do obliczania w przyszłości sumy poręczonej dochodu ryczałtowego z kilometra, brać należy za podstawę zamiast 100.000 zł. wal. austr. zagwarantowanego dochodu ryczałtowego z jednej mili, sumę 13.182 zł. waluty austriackiej na kilometr.

§. 2.

Do obliczenia pozostałości dochodu ryczałtowego, które stosownie do artykułu 12 układu wyżej powołanego z dnia 13 kwietnia 1867 składane być mają za każdym razem na umorzenie reszty należytości za linią wiedeńsko-trystyńską itd. wynoszącej obecnie jeszcze 27,446.892 zł. 75 et. wal. austr. w srebrze, brać należy za podstawę rzeczywisty dochód ryczałtowy roczny z wszystkich eksploatowanych austriacko-węgierskich linii kolej południowej, jakoteż całkowitą ilość kilometrów tychże linii. Dochodowi ryczałtowemu po 107.000 zł. z mili i za rok ruchu, wyrównywa dochód po 14.100 zł. z kilometra i za rok ruchu, a dochodowi po 100.000 zł. z mili i za rok ruchu dochód po 14.500 zł. z kilometra i za rok ruchu.

Umowa niniejsza nie narusza postanowienia trzeciego ustępu artykułu 12 układu z dnia 13 kwietnia 1867, opiewającego: „Jeżeli Spółka miałaby od dnia 1 stycznia 1880 płacić podatek dochodowy, powyższa dziesiąta a względnie czwarta część dopóty i o tyle nie będzie Państwu płacona, o ile potrzeba będzie użyć jej na opłatę podatku dochodowego.“

Postanowienie zamieszczone na początku niniejszego paragrafu nabywa mocy od chwili w §. 1 wzmiarkowanej, atoli juz na ten rok ruchu, w ciągu którego chwila owa nastąpi.

Podobnież stosowane być ma powyższe postanowienie do reszty należytości w sumie 30 milionów lirów za dawne kolej żelazne lombardzko-weneckie w myśl umowy z dnia 13 kwietnia 1867 zapłacić się mającej, w ten sposób, że po całkowitem umorzeniu reszty ceny kupna za linią wiedeńsko-trystyńską, złożenie pozostałości dochodu ryczałtowego z austriacko-węgierskich linii kolej południowej, w myśl powyższego postanowienia, obliczonych, uważane będzie za upłatę na rachunek reszty należytości za linii lombardzko-weneckie i takowe mają być płacone aż do zupełnego umorzenia tej reszty należytości.

§. 3.

C. k. uprzyw. Spółka kolej południowej oświadcza, że nie będzie wywodziła żadnych roszczeń do Rządu cesarsko-królewskiego i królewsko-węgierskiego z powodu zmian w postanowieniach traktatu pokoju wiedeńskiego z dnia 3 października 1866 (Dz. u. p. Nr. 116) w przedmiocie gwarancji rządowej, które, w skutek odstąpienia drogi przedaży włoskich linii kolej południowej Rządowi królewsko-włoskiemu, z tym ostatnim przez Rząd cesarski i królewski austriacko-węgierski umówione będą, jak nie mniej ze zmiany stosunku we względzie spłacenia reszty ceny kupna.

§. 4.

C. k. uprzyw. Spółka kolej południowej zobowiązuje się użyć sum, które na podstawie przerzeczonego układu z dnia 17 listopada 1875 od Rządu królewsko-włoskiego jako część ceny kupna w gotówce lub w rencie włoskiej

według kursu, otrzyma, przedewszystkiem na zaspokojenie wszystkich długów nieustalonych jakoteż na wykupienie wszelkich bon w obiegu będących, reszty zaś, jeżeli zostanie, na utworzenie osobnego funduszu. Fundusz ten użyty być ma na zakłady kapitałowe, na liniach austriacko-węgierskich (budynki stacyjne, szlaki kolejowe itd.), potrzebne, za osobnym zezwoleniem Rządu cesarsko-królewskiego.

Fundusz ten nie może być rozdzielony między akcyonaryuszów dopóty, dopóki Spółka obciążona jest długami z prawem pierwszeństwa i innemi.

Sumy, które Rząd królewsko-włoski, stosownie do wyżej rzeczonego układu, wypłacać będzie Spółce corocznie gotówką jako resztę ceny kupna, jakoteż przychody z wzmiarkowanego funduszu, dopóki będą istniały, służyć mają przedewszystkiem innem na oprocentowanie i programowe umorzenie dłużu Spółki, zawartego w obligacyach, a w tym względzie poddaje się Spółka osobnej kontroli, która Rząd cesarsko-królewski rozciągnie. Nadto obowiązana jest Spółka przedsięwziąć co należy, aby wyłączeniu prawu zastawu na przerzeczonych wpływach rocznych, posiadaczom obligacji służącemu, zapewniona była droga sądowa skuteczność przez zanotowanie go w księdze gruntowej kolei żelaznej.

§. 5.

C. k. Spółka kolei południowej zobowiązuje się wydobyć z obiegu na żądanie Rządu tytuły trzechprocentowego dłużu w obligacyach, wypuszczone przez siebie pod firmą: „Zjednoczona Spółka kolei żelaznej austriackiej południowej, lombardzkiej i centralnej włoskiej“ a względnie: „c. k. uprzyw. Spółka kolei żelaznych południowej rządowej, lombardzko-weneckiej i centralnej-włoskiej“, jak tylko będzie to możliwe, w każdym zaś razie wtedy, gdy wyjdą kuponów teraźniejsze obligacyj, i tytuły te, o ile przez odkupienie lub umorzenie stale z obiegu wyjęte nie będą, zastąpić drogą wymiany nowemi obligacyjami, w których, prócz mającej nastąpić zmiany firmy, przydane będzie wyraźnie zapewnienie, że także przerzeczone wpływy roczne (§. 4) są rekwiem ich wykupienia i oprocentowania.

Rozumie się samo przez sieć, że pod względem formalności, potrzebnych do wypuszczenia w obieg nowych obligacyj, zastosować się należy, jak we wszystkiem innem, do przepisów ustawy z dnia 19 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 70) o zakładaniu ksiąg dla kolei żelaznych itd. a względnie do artykułu I ustaw węgierskich z roku 1868.

§. 6.

Pierwsza emisja nowych obligacyj, stósownie do §-fu 5-go w obieg wypuścić się mająca, wolna będzie od stępli i opłat równie jak ich wpisanie do ksiąg hipotecznych.

Jak tylko umowa niniejsza nabędzie mocy prawa, przeprowadzić należy obliczenie i wyrównanie w artykule 9 układu z dnia 13 kwietnia 1867 zastrzeżone, przyczem obliczony będzie kapitał zakładowy, które koleje austriacko-węgierskie, reprezentują, przyjmując do obliczenia wartości tą samą podstawę co w układzie zawartym w Bazylei dnia 17 listopada 1875.

Stempel od kuponów należących do akcji i obligacyj dotyczcych w obieg puszczenych, tudzież od należących do nowych obligacyj, wydanych na mocy artykułu 5, opłacać ma Spółka i na przyszłość tylko w takiej kwocie, która przypada od kapitału zakładowego, w sposób powyższy, obliczonego, reprezentowanego przez koleje austriackie.

Przepisy powyższe nie będą stosowane do innych akcji i obligacji, jeżeliby spółka wypuściła takowe w obieg dla pomnożenia swego kapitału zakładowego.

§. 7.

C. k. uprzyw. Spółka kolei południowej zobowiązuje się poczynić w swoim statucie i innych urządzeniach takie zmiany, których wymaga odstąpienie kolej wloskich a tem samem odłączenie kolej austriacko-węgierskich od dotychczasowych części składowych przedsiębiorstwa i wynikające stąd przeistoczenie się Spółki w przedsiębiorstwo zawarte wyłącznie w obrębie monarchii austriacko-węgierskiej z siedzibą w Wiedniu.

§. 8.

C. k. uprzyw. Spółka kolei południowej związana jest umową niniejszą od tego dnia, w którym walne zgromadzenie, na dzień 28 lutego 1876 zwolane uchwali jej zatwierdzenie.

Dla c. k. Rządu umowa niniejsza stanie się obowiązująca wtedy, gdy Rada państwa zatwierdzi pojedyncze jej postanowienia.

§. 9.

Rząd królewsko węgierski oświadcza przez swego reprezentanta także niżej podpisanego, że przystępuje do umowy niniejszej o ile takowa tyczy się stosunków prawnych linij kolej południowej, przez kraje korony węgierskiej, przechodzących, z zastrzeżeniem zatwierdzenia onejże przez ciało prawodawcze.

§. 10.

Umowę niniejszą spisuje się w dwóch egzemplarzach, z których jeden zostaje w rękach c. k. Rządu a drugi przesyła się Rządowi królewsko węgierskiemu.

C. k. uprzyw. Spółka kolej południowej otrzyma odpis urzędownie uwierzytelniony.

Wiedeń, dnia 25 lutego 1876.

Za c. k. ministerstwa handlu i skarbu :

Chlumecky r. w.

Za c. k. uprzyw. Spółkę kolej południowej:

Franciszek Baron **Hopfen r. w.**

Pretis r. w.

Albert Baron **Rothschild r. w.**

Jako reprezentant Rządu królewskiego:

Alex. Ribáry r. w.

Dr. Henryk R. **Wittek r. w.**,
c. k. rada sekeyjny, jako trzymającej pióro.

37.

Traktat pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Włochami z dnia 29 lutego 1876.

tyczący się rozłączenia sieci kolej żelaznych obu państw.

(Zawarty w Wiedniu dnia 29 lutego 1876; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Laxenburgu dnia 11 sierpnia 1876, ratyfikacę wymieniono w Wiedniu dnia 13 sierpnia 1876.)

**Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sla-
voniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus
Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae,
Carnioliae, Buccovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps
Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.**

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore
praesentium facimus:

Quum a Nostro aequa ac Majestatis Suae Italie Regis Plenipotentia-
rio ad separandam administrationem viarum ferearum ditiones Nostras
conjugentium die vigesima nona mensis Februarii anni currentis Viennae
tractatus initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

Osnowa pierwotna.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,
Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique
de Hongrie et

Sa Majesté le Roi d'Italie,
animées du désir d'effectuer la sépa-
ration des réseaux de chemins de fer des
deux Etats qui est prévue par l'article
XII du traité de paix et d'amitié signé
à Vienne le 3 octobre 1866, ont nommé
à cette fin:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,
Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique
de Hongrie

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki,
Król czeski itd., i Król Apostolski wę-
gierski, tudzież

Najjaśniejszy Król Włoski,
pragnąc rozłączyć sieci kolej żela-
znych obu państw jak to było przewi-
dziane w artykule XII traktatu pokoju
i przyjaźni podpisaneego w Wiedniu dnia
3 października 1866, mianowali do tego
celu swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król
czeski itd. i Król apostolski węgierski:

le Sieur Jules Comte Andrassy de Csik-Szent-Király et Krasznna-Horka, Grand d'Espagne de la 1re classe, Grand-Croix de Son ordre de St. Etienne de Hongrie et de l'ordre suprême de l'Annonciade d'Italie, Son Conseiller intime actuel et Ministre de Sa Maison Impériale et des affaires étrangères etc. etc. et

Sa Majesté le Roi d'Italie:

l'Honorable Chevalier Quintino Sella, Chevalier Grand-Cordon de Ses ordres des S. S. Maurice et Lazare et de la couronne d'Italie, Chevalier de l'ordre civit de Savoie, Grand-Croix de l'ordre Impérial de Leopold, Député au Parlement national

Leurs Plénipotentiaires, lesquels après avoir produit leurs pleins-pouvoirs reconnus en bonne et due forme se sont mis d'accord sur les stipulations suivantes:

Article I.

Un contrat réglant les conditions de rachat du réseau des chemins de fer de la Haute-Italie a été signé à Bâle le 17 novembre 1875 et un contrat additionnel à Vienne le 25 février 1876 entre le Gouvernement italien d'une part et la Société des chemins de fer sud-autrichiens, lombards et central-italiens de l'autre.

La dite Société, aux termes de l'article 33 du contrat de Bâle a demandé et obtenu l'approbation de ces contrats, par le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi, pour ce qui le concerne.

Les deux contrats sont annexés au présent traité.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent en conséquence d'un commun accord que, dès que les stipulations relatives au rachat du réseau de la Haute-Italie seront entrées en vigueur, il aura été pleinement satisfait aux dispositions de l'article XII §. 1 du traité de paix et

Pana Juliusza hr. Andrassy na Csik-Szent-Király i Krasnej Horce, granda hiszpańskiego I klasy, kawalera wielkiego krzyża Swego orderu węgierskiego Św. Szczepana i wysokiego orderu włoskiego Annuncyaty, Swego rzeczywistego radcę tajnego i ministra Swego cesarskiego domu i spraw zewnętrznych itd. itd., a

Najjaśniejszy Król włoski:

Szanownego Quintina Selle, kawalera wielkiego krzyża orderów Swoich SS. Maurycego i Lazarza, tudzież korony włoskiej, kawalera orderu cywilnego sabaudzkiego, kawalera wielkiego krzyża cesarskiego orderu Leopolda, członka parlamentu narodowego,

którzy sprawdziwszy pełnomocnictwa swoje i znalazły takowe w dobrej i należytnej formie umówili między sobą następujące postanowienia:

Artykuł I.

Przez Rząd włoski z jednej strony i Spółkę kolej żelaznych austriackiej południowej, lombardzkiej i centralnej włoskiej z drugiej strony, podpisany został w Bazylei dnia 17 listopada 1875 układ tyczący się warunków zakupna sieci kolej żelaznych w górnych Włoszech a w Wiedniu dnia 25 lutego 1876 układ dodatkowy.

Rzeczną Spółką stosownie do artykułu 33 układu bazylejskiego prosila Rząd Najjaśniejszego Cesarza i Króla o zatwierdzenie tych układów o ile się to jego tyczy i takowe uzyskała.

Obadwa uklady zostają do niniejszego traktatu dołączone.

Obiedwie wysokie Strony kontraktujące uznają za spólną zgodą, że, jak tylko postanowienia tyczące się zakupna sieci kolej górnno-włoskich, nabędą moc, stanie się zupełnie zadosyć postanowieniom artykułu XII §-tu 1-go traktatu pokoju i przyjaźni z dnia

d'amitié signé à Vienne le 3 octobre 1866 entre Sa Majesté l'Empereur et Roi et Sa Majesté le Roi d'Italie.

3 października 1866, w Wiedniu między Najjaśniejszym Cesarzem i Królem a Najjaśniejszym Królem włoskim, zawartego.

Article II.

Les Hautes Parties contractantes déclarent en même temps qu'avec l'entrée en vigueur des contrats de Bâle et de Vienne la séparation des deux réseaux austro-hongrois et italien sera complète et que toutes les questions prévues aux articles X §. 5, XI et XII §. 2 du traité de paix signé à Vienne le 3 octobre 1866 seront définitivement réglées pour ce qui regarde les rapports mutuels entre ces deux réseaux.

Article III.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement à favoriser dans leurs territoires respectifs l'établissement de voies ferrées devant servir à relier directement entre eux les réseaux austro-hongrois et italien, à condition toutefois que les lignes à concéder ne grèvent daucune façon les finances de l'Etat.

Il est bien entendu qu'on se réserve de déterminer d'un commun accord le tracé général ainsi que les points de jonction de ces lignes.

Article IV.

Le présent traité sera ratifié par les Hautes Parties contractantes et les ratifications en seront échangées dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition le vingt-neuf février de l'an de grâce mil huit cent soixante seize.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

(L. S.) Quintino **Sella** m. p.

Artykuł II.

Zarazem wysokie Strony kontraktujące oświadczają, że gdy układy bazylejski i wiedeński nabędą mocę, sieci kolej austriacko-węgierskich i włoskich uważane będą za rozbaczone a wszystkie kwestie, przewidziane w artykułach X §. 5, XI i XII §. 2 traktatu pokoju z dnia 3 października 1866 w Wiedniu podписанego, o ile tyczą się wzajemnych stosunków tych dwóch sieci, za uregulowane stanowczo.

Artykuł III.

Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się nawzajem popierać w swoich krajach budowę kolej żelaznych któreby służyć mogły do bezpośredniego połączenia sieci kolej austriacko-węgierskich z włoskimi, pod tym jednak warunkiem, że linie którym będzie nadana koncesja nie obciążą w żadnym względzie skarbu państwa.

Wysokie Strony warują sobie ustanawianie szlaku głównego i uśc tych kolej za spólną zgódę.

Artykuł IV.

Traktat niniejszy ratyfikowany będzie przez Wysokie Strony kontraktujące a ratyfikacje wymienione zostaną jak można najpředzej.

Dla większej wiary temu pełnomocnici Stron podpisali traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Wiedniu, sporządzono w dwóch egzemplarzach dnia dwudziestego lutego w roku pańskim tysiąc osiemset siedmdziesiątym szóstym.

(L. S.) **Andrássy** r. w.

(L. S.) Quintino **Sella** r. w.

Nos visis et perpensis tractatus hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Laxenburg die undecima mensis Augusti anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Josephus liber baro a **Schwegel** m. p.,

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Oświadczenie

z dnia 13 sierpnia 1876 do traktatu między monarchią austriacko-węgierską a Włochami
z dnia 29 lutego 1876, tyczącego się rozłączenia sieci kolej żelaznych obu Stron.

Osnowa pierwotna.

Au moment de procéder é l'échange des ratifications du traité conclu à Vienne le 29 février 1876 entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, les soussignés Jules Comte Andrassy, Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères représentant le Gouvernement Il et Rl. d'Autriche-Hongrie et Comte Charles Robilant, Ambassadeur de Sa Majesté le Roi d'Italie, représentant le Gouvernement Royal d'Italie, à ce dûment autorisés, déclarent ce qui suit :

Un compromis ayant été conclu à Paris le 11 juin 1876 entre Monsieur le Commandeur Correnti, au nom du Gouvernement Royal d'Italie et le Baron Alphonse de Rothschild, au nom de la

Przekład.

W chwili gdy przystępowało do wymiany ratyfikacji traktatu zawartego w Wiedniu dnia 29 lutego 1876 między monarchią austriacko-węgierską a Włochami, podpisani:

Juliusz hr. Andrássy minister cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, w imieniu c. k. Rządu austriacko-węgierskiego i

Karol hr. Robilant ambasador Najjaśniejszego Króla włoskiego w imieniu Rządu królewsko-włoskiego,

oswiadczyli na podstawie otrzymanych upoważnień co następuje:

W skutek układu zawartego w Paryżu dnia 11 czerwca 1876 między panem komandorem Correnti w imieniu Rządu królewsko-włoskiego a Baronem

Société du chemin de fer de la Südbahn, un contrat additionnel à celui de Bâle du 17 novembre 1875 à été signé en conséquence à Rome le 17 juin 1876 entre L. L. E. E. le Commandeur Depretis, Président du Conseil des Ministres de Sa Majesté le Roi d'Italie, et le Chevalier Zanardelli, Son Ministre des travaux publics, au nom du Gouvernement Royal d'Italie d'une part, et Monsieur Horace Landau, au nom de la dite Société de chemin de fer d'autre part.

Il est bien entendu, que ces deux documents, dont copie authentique est jointe à la présente déclaration, n'altèreront pas les dispositions essentielles des contrats de Bâle et de Vienne, des 17 novembre 1875 et 25 février 1876, et tant que ces contrats, en vertu de la déclaration*) échangée lors de la signature du traité international de Vienne, en date du 29 février 1876, auquel ils ont été annexés, forment partie intégrante de ce traité.

A la demande du Gouvernement Royal d'Italie le Gouvernement Il. et RI. d'Autriche-Hongrie déclare par la présente, qu'il a pris acte des documents ci-annexés et qu'il a donné, pour ce qui le concerne, à la dite Société de chemin de fer Son approbation à la signature du compromis de Paris du 11 juin 1876 et du contrat additionnel en date de Rome le 17 juin 1876.

Alfonsem Rothschildem w imieniu Spółki kolej południowej, układu dodatkowego do układu bazylejskiego z dnia 17 listopada 1875, podписанego w Rzymie dnia 17 czerwca 1876 przez Ich Excelencyę komandora Depretisa prezesa rady ministrów Najjaśniejszego Króla włoskiego i pana Zanardelli Jego ministra robót publicznych, w imieniu Rządu królestwa włoskiego z jednej strony a pana Horacego Landau rzeczonej spółki kolej żelaznej z drugiej strony:

zgodzono się że dwa te dokumenty, których odpis wiarogodny dołącza się do niniejszego oświadczenia nie naruszają postanowień istotnych układu bazylejskiego i wiedeńskiego z dnia 17 listopada 1875 i z dnia 25 lutego 1876, ileże układy te stosownie do deklaracji*) wymienionej przy podpisaniu traktatu zawartego w Wiedniu dnia 29 lutego 1876, do którego są załączone, stanowią część integralną tego traktatu.

Na żądanu Rządu królewsko-włoskiego Rząd cesarsko-królewski austro-acko-węgierski, oświadcza niniejszem, że bierze do wiadomości dołączone tu dokumenty i że ze swojej strony pozwolił rzeczonej Spółce podpisać układ zawarty w Paryżu 11 czerwca 1876 jakież układy dodatkowe zawarte w Rzymie dnia 17 czerwca 1876.

*) Wzmiankowane tu oświadczenie opiewa dosłownie jak następuje:

Osnowa pierwotna.

„A la demande du Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi d'Italie, le Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur et Roi s'empresse de lui déclarer que l'annexion des contrats de Bâle et de Vieuno, dont il est question au § 3 de l'article I du traité de ce jour, ne se rattache qu'au paiement de l'annuité stipulée en faveur de la Société des chemins de fer sud-autrichiens, ainsi qu'aux créances de la dite Société mentionnées dans les contrats précédés, une fois que ces créances seront liquidées.“

Vienne, le 29 février 1876.

Andrássy m. p.

Przekład.

„Na żądanu pełnomocnika Najjaśniejszego Króla włoskiego, pełnomocnik Najjaśniejszego Cesarza i Króla oświadcza, że załączanie układów bazylejskiego i wiedeńskiego o którym jest wzmianka w ustępie 3 artykułu traktatu z dnia dzisiejszego, zostaje w związku tylko z płaceniem sum rocznych, na rzecz austriackiej Spółki kolej południowej, stypulowanych, jakież należytosci wzmiankowanych w rzeczych układach, jak skoro będą zlikwidowane.“

Wiedeń, dnia 29 lutego 1876.

Andrássy r. w.

La présente déclaration à été échangée en même temps que les instruments ratifiés du traité international du 29 février 1876 et mention en a été faite dans le procès verbal constatant l'échange des ratifications.

Fait à Vienne en double expédition le 13 août 1876.

Andrássy m. p.

Robilant m. p.

Oświadczenie niniejsze wymieniono razem z ratyfikowanymi dokumentami traktatu z dnia 29 lutego 1876 i nadmieniono o tem w protokole stwierdzającym wymianę ratyfikacyj.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 13 sierpnia 1876.

Andrássy r. w.

Robilant r. w.

Traktat niniejszy i oświadczenie do niego dołączone ogłasza się niniejszym jako obowiązujące w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 16 kwietnia 1877.

Auersperg r. w.

Chlumecky r. w.

